

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

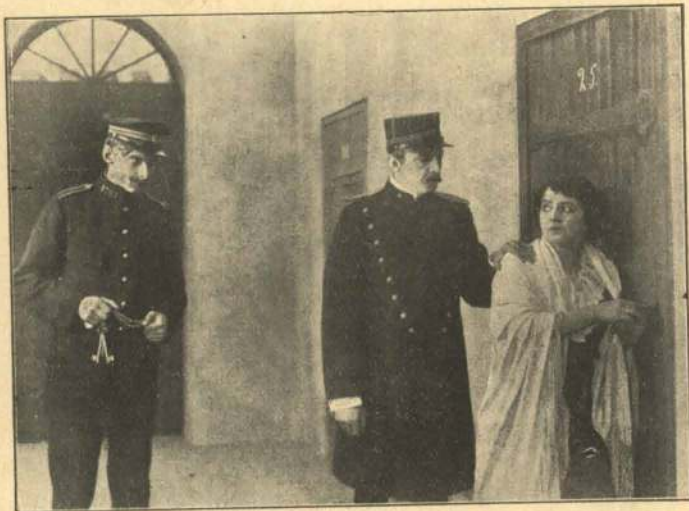
GIDSLET

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

119

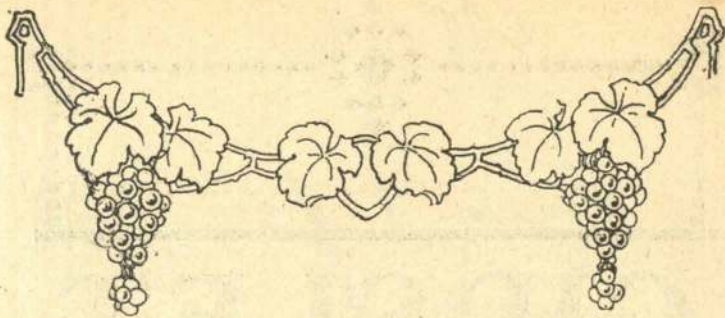
GIDSLET

Kino-Skuespil i
3 Akter

Isenesat af
Professor
Martinius Nielsen

Eneret: A/s Kinografen. København.

GIDSLET.

Kino-Skuespil i 3 Akter.

Iscenesat af

Professor Martinius Nielsen.

HOVEDPERSONERNE:

Politichef Bernardi.....Hr. Aug. Falck.
 Hans HustruFru Gerda Krum-Juncker.
 Deres Datter, 10 AarAyoë.
 Beppo, RøverhøvdingHr. P. Paludan.
 Den HalteHr. Emanuel Larsen.
 Politibetjente, en Flok Banditter etc.

Røverhøvdingen Beppo og hans Bande er Kystbeboernes Skræk. Atter og atter hjemsøger de Egnen paa deres natlige Togt. Politichef Bernardi og hans Folk gør forgæves Forsøg paa at standse deres røveriske Færd, men Banditterne ser altid Lejlighed til at undslippe og frelst naa over til den stejle Klippeø, hvis vilde Natur skaffer dem glimrende Skjulesteder.

Endelig lykkes det dog Bernardis Folk at paa-gribe en af Røverne. Da den fangne Bandit, fulgt af en støjende Skare, føres forbi Politichefens Have, standser han, hæver sine lænkede Hænder mod Politichefens Hustru og raaber: „Mine Kammerater skal nok vide at hævne mig.“ Politichefen ler haanligt, men hans Hustru farer forfærdet sammen. Hun synes at have en Forudfølelse af, at der vil hænde noget ondt, og kun altfor snart viser det sig, at hendes Frygt er begrundet.

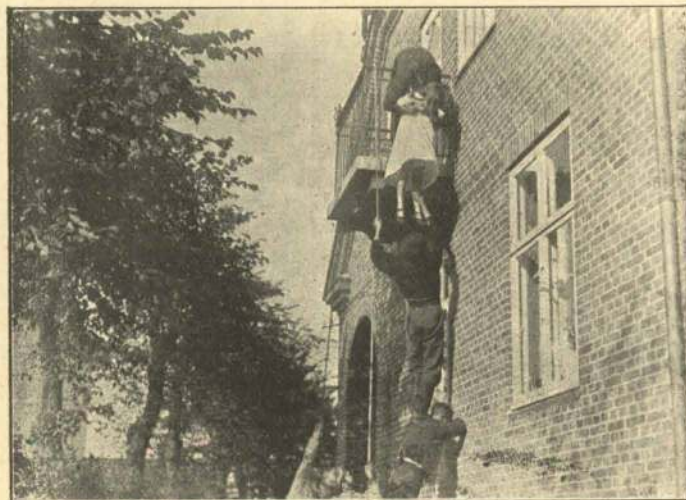
Røverne, der er vendt tilbage til Klippeøen, er rasende over Uheldet, og allerede samme Aften begiver de sig af Sted for at befri den fangne Kammerat. Kun een bliver tilbage. „Den Halte“. Han maa altid blive hjemme i Lejren og bliver stadig mishandlet, fordi han er halt.

Da Røverne ankommer til Fængslet, søger de

ved Hjælp af et Reb at befri deres Kammerat. Den fangne Bandit svæver allerede mellem Himmel og Jord, da Politiet overrumpler dem, og medens Røverne skyndsomst tager Flugten, dumper Fangeren lige ned i Armene paa Politiet.

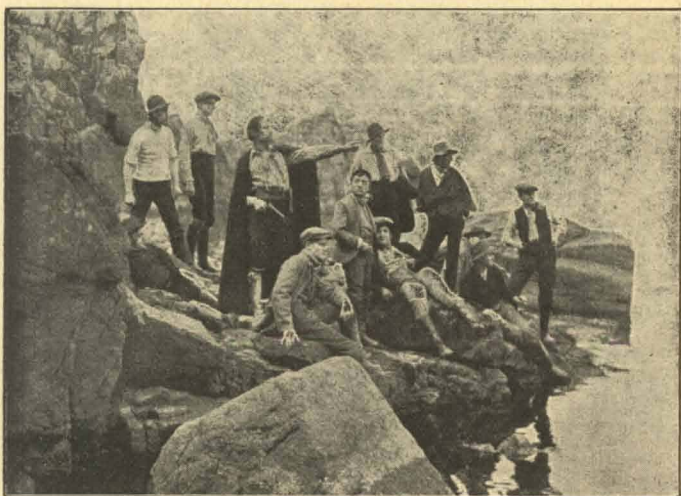
Efter dette mislykkede Forsøg beslutter Banditterne at røve Politichefens Barn og beholde dette som Gidsel, til deres Kammerat er løsladt. Og med dette Foretagende har de mere Held. Et Reb bliver kastet op til Altanen udenfor Sove-

kammeret. Behændig som en Kat klatrer en af Røverne op ad Rebet, aabner forsigtigt Altandøren, lister ind og vender lidt efter tilbage med Barnet i sine Arme. Skyndsomst forsvinder Røverne med deres værdifulde Bytte.

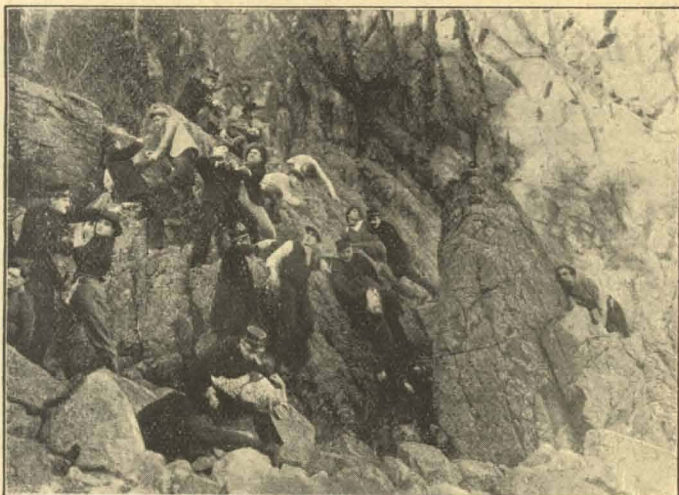
Da Politichefen kommer ind i Sovekammeret,

finder han sin Hustru halvt afmægtig paa Gulvet foran den tomme Barneseng. Rædselsslagen fortæller hun, hvad der er sket. I største Hast sammenkalder Politichefen sit Mandskab og sender det ud for at lede efter Banditterne. Men

hen paa Morgenstunden vender de tilbage med uforrettet Sag.

Fortvivlelsen er stor i Politichefens Hjem og den ulykkelige Moder er ganske trøstesløs. Da modtager Politichefen et Brev fra Røverne: „Er vor

Kammerat ikke fri inden 3 Dage, maa deres Barn dø“. Fru Bernardi bønfaller sin Mand om at løslade Fangen, Politichefen staar et Øjeblik tvivlraadig! Kærligheden til Barnet er ved at tage Magten fra ham, men den pligtro Mand fatter sig hurtigt. Ansvarsfølelsen hviler tungt paa hans

Skuldre, thi han ved, at han har kun et at gøre. „Jeg skal med min Ære indestaa for denne Mand“, svarer han sin fortvivlede Hustru. „Jeg kan ikke løslade Fangen.“

Med Rædsel ser den ulykkelige Moder Dagen nærme sig for Fristens Udløb, men den sidste Aften før Røvernes frygtelige Hævn skal fuldbyrdes, fatter hun en fortvivlet Plan: Hun vil selv befri Fangen.

Fra Politichefens Lommer tager hun Nøglerne til Fængselsgaarden og lister afsted. Fangevogteren faar Medlidenhed med den ulykkelige Kvinde, og da samtidig en Del Guldmønter blinker i hans Haand, lader han sig overtale til at udlevere Nøglen til den fangne Bandits Celle.

Men pludselig træder Politichefen ind. Med haarde Ord til Fangevogteren forhindrer han sin Hustru i sit fortvivlede Forsæt. Det sidste Haab

for Barnets Frelse er glippet, og Politichefen fører sin Hustru bort.

■ Fristen er udløbet, og Banditterne paa Klippeøen trækker Lod om, hvem der skal dræbe Barnet. Loddet falder paa „Den Halte“. Han er ikke synderlig glad ved Hvervet, og Kammeraterne giver ham mange haanende Ord med paa Vejen, da han slæber afsted med den Lille.

Beppo sender nu to Mand afsted til Land med en Seddel, hvorpaa der kort og godt staar: „Fristen er udløben — Deres Barn er død“. De to Mænd lister sig hen udenfor Politichefens Have og kaster Sedlen med den frygtelige Meddelelse ind i Haven. Sedlen falder lige foran Fødderne af Fru Bernardi, hun tager den op, læser den og styrter om med et Skrig. Politichefen iler til. Den syge Hustru bæres til Sengs. Lægen giver kun ringe Haab om Redning, og Bernardi ser med Rædsel Følgerne af sin Pligtroskab.

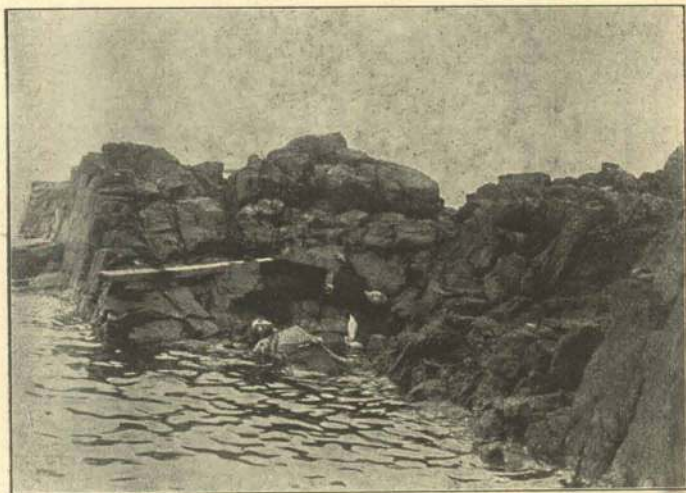
Men ovre paa Røvernes Ø foregaar der noget ganske uventet. Da „Den Halte“ staar paa Toppen af en stejl Klippe og skal til at styrte Barnet i Afgrunden, faar han pludselig Medlidenhed med den lille Pige.

„Nej, hun skal ikke dø,“ tænker han, „jeg vil frelse hende.“

Efter at have skjult hende i en Kløft, ror han hurtig til Land og opsøger Politichefen. Han fortæller, at Barnet lever og lover at udlevere det, hvis Politichefen den følgende Dag alene vil begive sig til Øen, medbringende en Sum paa 10,000 Kr.

Lykkelig over denne Meddelelse lover Politichefen at skaffe Pengene og bringe dem til „Den Halte“.

Politichefen sælger sine Værdipapirer, skaffer Løsesummen og begiver sig afsted til Røvernes Ø.

Snart efter er Fader og Datter lykkeligt forenede, og „Den Halte“ tæller med Begærlighed de mange Penge. Men han vil nu ogsaa have Hævn over sine Kammerater, der altid er onde mod ham og kun har haft haarde Ord og Spark tilovers til ham. Han beslutter derfor at røbe deres Skjulested. Da han dog er bange for, at Politichefen vil angive ham, naar han kommer til Land, forlanger han, at Bernardi skal forblive paa Øen, mens han selv ror til Land og telegrafisk underretter Politiet. „Den Halte“ skjuler Politichefen og Barnet og tager afsted.

Røverne har imidlertid forgæves ventet „Den Halte“'s Tilbagekomst. Da han stadig udebliver, aner de Uraad og gennemsøger Øen. Under dette nærmer de sig i en uhyggelig Grad Politichefens Skjulested, og paa et hængende Haar er han ved at blive opdaget.

„Den Halte“ har nu underrettet Politiet, og

snart efter begiver en større Politistyrke sig afsted for at komme deres Chef til Hjælp.

Efter kort Tids Forløb er Politichefen og Barnet bragt i Sikkerhed. Paa de stejle Klipper er man nu Vidne til en frygtelig Kamp mellem Bandidterne og Politiet. Længe varer det dog ikke, før Røverne er overmandede, men Anføreren Beppo lykkes det uset at undslippe.

„Den Halte“ er imidlertid vendt tilbage til Øen, og i den gode Tro, at han nu er ene Mand paa Fæstningen, sætter han sig med et graadigt Blik til at tælle de mange Penge — Lønnen for sit Forræderi.

Men Beppo, der søger tilbage til Lejren, faar nu Øje paa „Den Halte“ og lister sig imod ham. Rædselsslagen vil denne flygte og en spændende Kamp og Forfølgelse begynder. Beppo indhenter dog „Den Halte“ og ved Randen af en svimlende Afgrund kommer den sidste Kamp mellem de to Dødsfjender til at staa.

Kampen varer ikke længe. Et Skrig — og begge styrter i Afgrunden. De har nu begge udsonet deres Forbrydelse.

Men Politichefen fører sit Barn hjem til Moderen, hvor Gensynet bringer Jubel og Lykke til de haardt prøvede Forældre.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Granskn.-Nr: **11580**

Tillverkn.-Nr

A.B. Victoria.

Tillverkn. firma: Dania biofilm

Ant. ex.: 1.

Filmens svenska titel (och den utländska): Gisslan. Filmskådespel i 3 akter. Av. K.

Stampe-Bendix. Iscensatt av Prof. Martinius Nielsen.

Filmens längd, före klippning: *1147 mtr.*; efter klippning:

Granskn.-avgift erlagd med: *34:50*

Ovanstående film får icke offentlig förevisas i Sverige.

Stockholm den 25 nov. 1914.

Statens Biografbyrå.

Anmärkingar: Förråande och rättsförvillande.

Dram.

I 352
II 390
III 405
1147

Beskrivning å andra sidan.

Kövaren Beppe och hans band, däribland "den halte", grassera utan att polismästare Bernhardi rör på dem. En av banditerna råkar dock fast. Kamraterna söka befria honom ur fängelset, och han håller på att klättra ut på ett rep, då vakterna med revolverar hindra flykten. Banditerna röva nu Bernhardis lilla flicka och meddela, att de skola döda henne, om ej kamraten frigives inom 3 dagar. Polismästaren kan ej svika sin plikt, trots att hustrun söker övertala honom och även själv söker släppa lös fången. Fristen utlöper, och det blir den haltes lott att avliva flickan. Han skall göra detta, men intages av medlidande och gömmer barnet i en klyfta och säljer det till polismästaren för 10.000 kr. Därjämte förråder han bandet och befordrar själv, för att ej bli förrådd av polismästaren, bud efter förstärkning. Nu infångas banditerna, utom Beppe. Flickan hemföres till modern, som efter en svår själskris synes vakna till liv igen. Beppe finner den halte, som triumferande räknar sina pengar. Det blir en vild brottning på randen av en klippa, de störta båda ned och ligga ihjälslagna på klippstranden.